

NADIA KOSTIUR | Venedora de gelats

“El contacte amb la gent és fantàstic: faig amics”

En aquesta secció a vegades costa definir l'entrevistat. En el cas de la Nadia, bé hagués pogut constar *emprenedora* o *exemple de coratge*. La Nadia va néixer a Mar del Plata (Argentina) el 1984. Amb 13 anys, en plena adolescència, va venir a viure a Catalunya, fugint del *corralito* amb la seua família. Des d'aleshores no ha parat d'estudiar i treballar en feines temporals. El seu somni? Anar a viure amb la seua parella que, com ella, no aconsegueix una feina estable. La dura realitat dels joves –i no tant joves– actuals, que ens explica sense perdre el somriure.

Va venir d'Argentina a Lleida?

No. Per motius de feina del meu pare, primer vam viure a Barcelona. El 2007 ens vam instal·lar aquí.

I què va fer?

No trobava feina, anava fent substitucions i m'oferien contractes temporals: laboratoris d'anàlisi, càmeres de fruita, fotògrafa, túnels de rentat. Era –és– un continu anar i i venir del SOC. Aprofito les temporades que estic a l'atur per fer cursos de formació. No puc estar sense fer res, esperant.

Aquest estiu té molta feina.

Sí (somriu). Fa uns anys ajudava la meua mare a la parada de gelats que a l'estiu posa l'empresa Borràs. I aquest any me n'he fet càrrec jo, fins l'octubre.

Li agrada?

Estar en contacte amb la gent és fantàstic. A aquestes alçades ja tinc una clientela fixa i li recordo els gustos. Faig amics.

Hi està moltes hores.

Clar. Obro i tanco jo la parada de la Plaça Sant Francesc. Però és molt agraït, conec molta gent i estic molt contenta de tal com ens tracten a l'empresa. No se'm fa gens pesada, al contrari.

Què ven més, amb aquesta calor?

Aigua, bàsicament! I després els gelats de gel i sabors de tota la vida.

La gent se li adreça en català?

Hi ha de tot. El parlo amb normalitat. A Barcelona la gent em parlava més en castellà i el curiós és que quan vaig arribar a Lleida em costava reconèixer el català d'aquí, és molt diferent. I el parleu més!

I després de l'octubre, què?

Ja tinc una petita substitució en una perruqueria i a tornar a buscar feina. No em fa por, en la meua situació no m'ho puc permetre...

El català de Lleida és molt diferent del de Barcelona.

I el parleu més!